

33,000 Kr. for at kunne bære disse forøgede Udgifter, men Ministeriet har ikke villet foreslaa mere end 15,000 Kr. Nu have vi ment fra Socialdemokratiets Side, at det vilde være berettiget at imødekomme det Krav, Skolen har stillet, og vi foreslaa derfor yderligere at forhøje Tilskuddet med 18,000 Kr. Ministeren siger i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, at han kunde ønske, at man gik den Vej at forhøje Elevkontingentet med 25 pCt. Jeg vil meget fraraade dette. De fleste Elever ved den tekniske Skole her i København komme nemlig fra meget ufornuende Hjem. Eleverne selv have intet at betale med, saa hvis Kontingentet skal forhøjes med 25 pCt., vil det i Virkeligheden sige, at der lægges forøgede Byrder paa de Hjem, hvorfra Eleverne udgaa. Jeg er meget imod dette og finder det naturligt og rimeligt, om Staten imødekom Selskabet og gav det det forhøjede Tilskud, det har søgt om, og jeg vil derfor anbefale de 18,000 Kr.s Forhøjelse, som er foreslaaet fra vor Side.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger vedrørende Fagskolerne. Socialdemokratiet har med Tilslutning af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) foreslaaet at forhøje Tilskuddene til Fagskolerne, nemlig med 1,000 Kr. til Fagskolen for Garverne, med 1,250 Kr. til Skomagernes Fagskole, med 1,000 Kr. til Urmagerskolen, med 2,000 Kr. til Fagskolen for Boghaandværk, med 250 Kr. til Glarmestrenes Fagskole, med 250 Kr. til Barber- og Frisørfagskolen, med 500 Kr. til Syerskernes Fagskole og med 1,000 Kr. til Tjenestepigernes Fagskole. Det beløber sig til i alt 8,250 Kr., som vi altsaa foreslaa at forhøje de Summer med, der er stillet Forslag om fra Ministeriets Side. Ministeriet paaberaaber sig Finanslovkommissionen og siger, at denne har givet Anvisning paa, at her kunde der foretages Bespareser. Jeg tror imidlertid, at Finanslovkommissionen ikke har overvejet dette Spørgsmaal tilstrækkeligt, og at den her er gaaet frem med for haard Haand, og jeg tror, det vilde være urigtigt, det vilde ligefrem være meget dadelværdigt, om man vilde fratage disse Fagskoler de smaa Tilskud, de hidtil have haft.

Til Oplysning angaaende disse Fagskolars Virksomhed kunde jeg have Lyst til at fremdrage en enkelt af dem, fordi denne enkelte kan fremstilles som en Type paa saadanne Fagskoler. Det er Urmagerens Fagskole. Den blev oprettet i 1889.

Den er oprettet af Urmagerorganisationerne omkring i Landet, og den modtager Bidrag fra disse saavel som Skolepenge fra Eleverne, hvortil saa kommer det Statstilskud, den hidtil har faaet, men som nu Ministeriet har foreslaaet nedsat til det halve. Urmagerens Fagskole omfatter en Dagskole, der i den forløbne Tid i Gennemsnit har haft 15 Elever om Aaret. Men siden 1902 har der ved Siden af Dagskolen været oprettet en Aftenskole, der gennemsnitlig har haft 19 Elever, og siden 1910—11 har man endvidere indrettet et Aftenskolekursus for Svende, og det har haft 8 Elever. For Tiden undervises der paa Dagskolen 7, ved Aftenskolen for Lærlinge 20 og ved Aftenskolen for Svendene 8, det vil sige, alt i alt 35 Elever nyde Undervisning ved Urmagerens Fagskole. De Fag, der undervises i ved Dagskolen, ere for det første praktisk Urmageri, dernæst Urmageriets Teori, Matematik og Fysik, noget Kemi, Elektricitetslære, Fagtegnning og Konstruktion. Det er vistnok en særdeles nyttig, praktisk og god Undervisning for de Mennesker, der ville uddanne sig i Urmagerfaget. Saaledes undervises de under Urmageriets Teori bl. a. i saadanne Ting som Bevægelseslære og Pendulet. Hvad det praktiske angaar, lære de ikke alene at reparere og lave de enkelte Dele i et almindeligt Stue- og Lommeur, men ogsaa Fabrikation af saadanne Ure, som benyttes ved den offentlige Tidsregning, i astronomisk Øjemed, til Navigation, ved Kortlægning, og herigenem søger man at uddanne Elevernes haandværksmæssige Duelighed. Den Undervisning, Eleverne faa her, kunne de i Almindelighed ikke faa omkring paa deres Læresteder, og det af flere Grunde. Mestrene ude i Provinsbyerne magte ikke at give dem denne Undervisning og have i mange Tilfælde heller ikke Raad til det. I mangfoldige Tilfælde skal Mesteren udnytte sine Lærlinge; han staar i Konkurrenceforhold til andre af Fagets Udøvere og maa derfor udnytte Lærlingenes Arbejdskraft saa godt og fordelagtigt som vel muligt, og derfor faa Lærlingene paa deres Læresteder ikke den praktiske og teoretiske Dygtighed, de egentlig skulle have. Men foruden at uddanne Eleverne staar denne Skole endvidere ogsaa som den praktiske Raadgiver og Vejleder for Urmagerfaget ud over det hele Land. I mange Tilfælde henvende Urmagermestrene ude omkring i Landet sig til denne Skole, hvor de kunne faa gode Raad og god Vejledning. Det hæn-